

Nro.

273.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 29go Listopada 1796.

Gazety.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 4 Listopada. Do Portów Plymouth i Portsmouth Rząd wydał surowe rozkazy, aby stojące tam okręty wojenne, iak nayspieszniej stały w pogotowiu do rozpuszczenia żagli, odebrano bowiem wiadomość, że flotta Francuska wypłynęła już z Brest na morze: Piłma tuteysze głoszą iednostaynie, że Francuzi począwszy od brzegów Dunkierki aż do l'Orient nadzwyczaj-

czayne czynią przygotowania zagrażające wylądowaniem Anglii lub Irlandii. Mówią, że Jenerał *Hoche* kommanderować będzie siłą lądową, która wynosić ma do 100,000. ludzi, i że w *Dunkierce* wiele już woyska wladzono na okręty gotowe do rozpuszczenia żagli.

Wczora huk armat wypalonych na *Tover* oznaymił nam ważne zwycięstwo. Admirał *Elphinstone* zabrał dnia 17. Sierpnia eskadrę Hollenderską, która w zeszłym Marcu wypłynęła z *Texel* pod Admiralem *Lucas*, i była przeznaczona do wydarcia Anglikom przyładku *Dobrey Nadziei*. Eskadra wyzręczona obkoczona została w odnodze *Saldanha*, i składała się z 3. pomnieyszych okrętów liniowych, 5. fregat i 1. statku. Anglicy zamkneli te siłę w liczbie 7. okrętów liniowych a 7. pomnieyszych. Na eskadrze Hollenderskiej znaydowało się ogółem 1972. ludzi. Ta wiadomość nadesłana tu została przez Kapitana *Aylmer*. Okoliczności tego zdarzenia wyiaśniaią się z następującego listu Jenerała *Craig* pisanego do Sekretarza Stanów *Dundas*: „Z ukontentowaniem donoszę WaćPanu, że usilność Hollendrów chcących od-
zy-

zyskać przyładek *Dobrey Nadziei*, zakończyła się z sławą dla woysk Angielskich i z zupełnym zagarnieniem siły pierwszych. Dnia 3. Sierpnia powziąłem wiadomość, że się pod brzegami okazało 9. okrętów; uwiadomiłem więc o tém niezwłocznie Admirala *Elphinstone*. Dnia 6. rzeczone okręty spuściły kotwice w odnodze *Saldanha* i już dało się postrzegać, że są nieprzyjacielskimi. Dla bezpieczeństwa oślad trzeba było koniecznie nie przypuszczać Hollendrów do brzegów, i szczęściem miałem przecie wystarczającą liczbę woyska lądowego w pogotowiu. Poczyniono więc niezwłocznie przygotowania do marszu niezwyczajnego w tym kraju dla ludzi. Obywatele z ochotą dostarczyli nam wozów potrzebnych. Wszystkie konie wierzchowe zabrane zostały. W *Cap towne* zostało się garnizonem 4000. woyska pod Jeneralem *Doyle*, a ja na czele 2500. ludzi z *Hottentotów* i *Europeyzyków* złożonych, z 2. haubicami i 9. armatami połowem udałem się ku odnodze *Saldanha* lądem. Tu ściągawszy postrzegłem z ukontentowaniem z drugiey strony zbliżającego się Admirala *Elphinstone* z swą flotą.

1. Fregata nieprzyjacielska zaczęła na nas strzelać w ten czas, gdyśmy się spuszczały z gór. Ja nie kazałem iey odpowiadać widząc, że za zbliżeniem się floty cała eskadra nieprzyjaciół będzie się musiała poddać. Jakoż nazajutrz Admirał *Elphinstone* doniósł mi, że się Hollendrzy zupełnie poddali. Wojska Angielskie nie miały wprawdzie zręczności przyłożyć się meństwem do odnieścia tak ważnych korzyści z nieprzyjaciół; iednak przez trudny marsz na 90. mil Angielskich w kraju pustym, gdzie zaledwie 5. ch tek znaleziono po drodze, zasłużyło sobie na szczególniejsze pochwały. Mężkańcy nie mało się także przyłożyli do ułatwienia przepraw trudnych, i okazali dowodnie, że wolą łagodny Rząd Króla Jmci, aniżeli systema Anarchii i zamieszania. „ Podpisano *Craig*.

Sily Hollenderskiey eskadry składały się ogółem z 1972. ludzi, a 342. armat; przeciw tym Anglicy użyli prócz 2500. lądowego wojska, 4782. morskiego z 626. armatami. Ekwipaż cały Hollenderski w kapitulacyi przyjąć musiał niewolą.

Eskadra Francuskiego Admirala *Richbery* okazała się nie dawno pod brzegami Hiszpanii, i powraca do Portów swego kraju. Duński okręt, który zawinął do Anglii, był od niey w drodze przetrząsany. Kapitan wyzrzczonego okrętu doniósł nam ieszcze, że Admirals *Richbery* znowu przejął 4. okręty naszych kupców, a Hiszpański Admirals *Langara* 7. — Admirals *Elpbinstone* ma powrócić z przyładku *Dobrey nadziei* teraz do Anglii. Fregata nasza *S. Margareta* przywodziła świeżo 2. Kapry Francuskie, a między temi 1. od 20. armat *Bounaparte* zwany. — *Tamizę* przyplynieło tu wiele okrętów pod Bandera Pruską z owsem i ięczmieniem. — Część floty Rossyiskiey, która płynęła do swego kraju, oderwawszy się od naszey, powraca znowu do brzegów Anglii. — Nieiaki *P. Maiorum*, który z *Ostendy* przybył do *Harvich*, pytany urzędownie od wice Sekretarza Stanów, oznaymił, że Embargo w Portach Flandryiskich równie iak i w Francuskich ieszcze trwać ma 5. Niedziel; że w *Dunkierce* zgromadza się znaczna armia ochotników, i że wzdłuż brzegów wszędzie Francuzi każą budować niezwy-

czay-

czayną liczbę statków płaskich zdatnych do przewożenia konnicy i armat. Wyprawa wylądowania przy końcu Listopada ma nastąpić. Pod samym *Brest* ma być 30,000. wojska z dawney armii Wendeyskiej, które przeznaczają na tajemną wyprawę. Część tego zwana czarną armią, i z ochotników złożona, ma już na 3. miesiące z góry żołd sobie wypłacory. Siły morskie Francuskie w *Brest* wynosić już mają do 32. okrętów wojennych. — Minister nasz Lord *Butte*, porzuciwszy *Madryt* iedzie przez Portugallią do Anglii. — Portugallia myśli wprawdzie opierać się Hiszpanom, w przypadku gdyby chcieli wpaść do iey granic, ale do tego czasu ledwie 5000. wojska znalazła gotowym do marszu. — Mimo opór partyi opozycyiney, *Bill* Ministra względem milicyi dawniey wspomnioney, 110. głosami w Izbie niższey przyjęty został z pomnieyszemi odmianami.

FRANCYA.

Z *Paryża* dnia 3. *Listopada*. Jenerał *Jourdan* bawi tu już od dni kilku.
Z *Brest*

Z *Brest* odbieramy wiadomość pod 21. p. m., że nowy *Kaper Bounaparte*, wychyliwszy się pierwszy raz na morze, zachwycił zaraz 3. masztowy okręt Angielski obciążony cukrem, arakiem i t. d. z 150. ludźmi i 14. armatami. Te zdobycz cenić można na milion liwrów. Jak się okazuje z doniesień Londyńskich, szczęście na morzu nie długo chciało sprzyjać *Kaprowi Bounaparte*; gdyż rychło znowu porwany został od Anglików. Tem czasy przyprowadzono do różnych portów Francyi 21. okrętów zdobytych na nieprzyjaciolach *Rzplitey*.

Pismo tuteyże *Redacteur* zawiera w sobie wiele uwag nad przedmiotem negocyacji pokojowych z Anglią; przy końcu dodaje jednak, że te uwagi nie są urzędowe. Różne pisma publiczne krytykują każdy krok *Lorda Malmesbury*, i obwiniają go o zamyśły robienia przekupstwem tajemnych intryg. Podobne cenzury niepodobają się rozładnym Obywatelom, gdyż te o wiele mogą spóźnić pokój od dawna pożądany. — Na Seſyi tajemney Rady 5let temi dniami oskarżono 7. Sztabs officyerów z armii *Jenerała Moreau* za różne występki. Dnia 28. Ra-
da

da 5set uchwalila znouu dla Ministra wo-
iennego 100. milionów, a dla morskiego
35.

NIEMCY.

Gazeta Erlangska pisze o Jenerale
Moreau co następnie: *Moreau* Szef armii
Renu i Mozelli liczy około lat 29, rodem
jest z *Morlaix w Bretanii*. Przed 10laty
ćwiczył się w sztuce Prawniczey w
Rennes. Pod czas pewnych kłótni wy-
nikłych między Parlamentem a ministra-
mi Królewskimi, *Moreau* stanął na cze-
le partyi złożoney z Studentów przeciw
garnizonowi miasta. Kommandant przez
5. miesięcy dybał na niego, ale zawfze
zręcznie oszukiwany bywał. Na począt-
ku rewolucyi *Moreau* wyszczególnił się
przy armii Północney. Tego samego
dnia, gdy po trudnym obleżeniu dobył
fortecy *Sluis* (26. Sierpnia 1794.) oyc-
ciec jego legł pod Gwilotyną *Rober-*
spierra w Brest.